

Фростовиц В. А.
Сек 3

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ННВК «ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ НАУКОВО-НАВЧАЛЬНИЙ КОНСОРЦІУМ»

Вінницький національний аграрний університет
Львівський національний аграрний університет
Полтавська державна аграрна академія
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка
Ладизинський коледж Вінницького національного аграрного університету
Рівненський економіко-технологічний коледж
Національного університету водного господарства та природокористування

ПРОГРАМА

II Всеукраїнської науково-практичної конференції

«МОЛОДІЖНИЙ НАУКОВИЙ ФОРУМ»

Державна реєстрація МОНУ ДНУ УкрІНТЕІ посвідчення №116 від 21.03.2019 р.

ПОРЯДОК РОБОТИ КОНФЕРЕНЦІЇ

**23 КВІТНЯ 2019 р.,
ВІВТОРОК**

ЗАЇЗД ТА ПОСЕЛЕННЯ УЧАСНИКІВ КОНФЕРЕНЦІЇ;
ознайомлення з матеріально-технічною базою Ладижинського
коледжу Вінницького національного аграрного університету;
екскурсія у дендрологічний парк «Ладижинський гай».

**24 КВІТНЯ 2019 р.,
СЕРЕДА**

9⁰⁰ – 10⁰⁰

РЕЄСТРАЦІЯ УЧАСНИКІВ КОНФЕРЕНЦІЇ (*корпус №1, фойє
першого поверху*);

10⁰⁰ – 12⁰⁰

ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ (*корпус №1, конференц-зала №126*);

12⁰⁰ – 13⁰⁰

КАВА-БРЕЙК (*громадсько-побутовий корпус, бібліотека*);
ВИСТАВКА ТЕХНІЧНОЇ ТВОРЧОСТІ, МАЙСТЕР-КЛАСИ
(*корпус №1, фойє другого поверху*);

13⁰⁰ – 15⁰⁰

РОБОТА ПО СЕКЦІЯХ (*корпус №1*):

Секція 1. Інноваційні ідеї в агроінженерії та електроінженерії
(*конференц-зала №126*);

Секція 2. Енергозбереження та альтернативні джерела енергії
(*аудиторія №111*);

Секція 3. Стан та перспективи розвитку сучасної економіки
(*аудиторія №120*);

Секція 4. Проблеми та перспективи освіти і працевлаштування
сучасної молоді (*аудиторія №132*);

Секція 5. Екологічні проблеми України та шляхи їх вирішення
(*аудиторія №131*);

15⁰⁰ – 16⁰⁰

ПІДВЕДЕННЯ ПІДСУМКІВ РОБОТИ КОНФЕРЕНЦІЇ,
ВРУЧЕННЯ СЕРТИФІКАТІВ УЧАСНИКАМ КОНФЕРЕНЦІЇ
(*по секціях*)

РЕГЛАМЕНТ

ДОПОВІДЬ НА ПЛЕНАРНОМУ ЗАСІДАННІ

до 10 хв.

ДОПОВІДІ В ОСНОВНІЙ ЧАСТИНІ КОНФЕРЕНЦІЇ

до 5 хв.

ВИСТУПИ В ОБГОВОРЕННЯХ

до 3 хв.

РОБОТА СЕКЦІЙ

Секція №3. СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ ЕКОНОМІКИ

13⁰⁰–15⁰⁰

(корпус №1, аудиторія №120)

Голова секції:

ЛОБУРЕНКО Олена Василівна – викладач, голова циклової комісії економічних та інформаційних дисциплін, спеціаліст вищої кваліфікаційної категорії, викладач-методист Ладижинського коледжу Вінницького національного аграрного університету.

Секретар секції:

НАГАЧЕВСЬКА Світлана Михайлівна – викладач, спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Ладижинського коледжу Вінницького національного аграрного університету.

13⁰⁰–13⁰⁵

«Застережні заходи із забезпечення якості аудиторських послуг в умовах наближення національного законодавства до вимог ЄС»

ФАБІЯНСЬКА Вікторія Юхимівна – кандидат економічних наук, доцент кафедри аудиту та державного контролю Вінницького національного аграрного університету

13⁰⁵–13¹⁰

«Соціально відповідальна позиція підприємств як фактор конкурентних переваг»

ГЕРАСИМЕНКО Юлія Володимирівна - кандидат економічних наук, доцент кафедри аграрного менеджменту Вінницького національного аграрного університету

13¹⁰–13¹⁵

«Особливості ресурсного забезпечення аграрних підприємств»

КУБАЙ Оксана Григорівна - кандидат економічних наук, доцент кафедри аграрного менеджменту Вінницького національного аграрного університету

13¹⁵–13²⁰

«Особливості обліку виробництва органічної продукції»

ГУДЗЕНКО Наталія Миколаївна - кандидат економічних наук, доцент кафедри обліку та оподаткування в галузях економіки Вінницького національного аграрного університету

- 13²⁰ – 13²⁵** «Інноваційність як основна характеристика міждисциплінарної економічної науки»
ЧОРНИЙ Олег Віталійович – кандидат філософських наук, докторант Вінницького національного аграрного університету
- 13²⁵ – 13³⁰** «Інноваційна модель формування конкурентноспроможного бізнесу»
ФОСТОЛОВИЧ Валентина Анатоліївна – кандидат сільськогосподарських наук, доцент кафедри обліку та оподаткування в галузях економіки Вінницького національного аграрного університету
- 13³⁰ – 13³⁵** «Загальна характеристика органів спеціальної компетенції, які здійснюють нагляд та контроль сільського господарства»
МАНЬГОРА Таміла Василівна – кандидат юридичних наук, старший викладач кафедри права Вінницького національного аграрного університету
- 13³⁵ – 13⁴⁰** «Шляхи вдосконалення механізмів економічного стимулювання розвитку альтернативних джерел енергії в Україні»
ПИНДИК Михайло Вікторович – головний бухгалтер Чернятинського коледжу Вінницького національного аграрного університету
- 13⁴⁰ – 13⁴⁵** «Застосування інструментів зеленої економіки в становленні Ладижинської промислової агломерації»
СКАКОДУБ Андрій Васильович – голова ради управління громадської організації «Ладижинська громадська рада»
- 13⁴⁵ – 13⁵⁰** «Аналіз перспектив вирішення проблеми лендлордизації в Україні»
ЗУБАР Іван Валерійович – асистент кафедри адміністративного менеджменту та альтернативних джерел енергії Вінницького національного аграрного університету
- 13⁵⁰ – 13⁵⁵** «Прибуток як основне джерело стабільності розвитку сільськогосподарських підприємств»

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ННБК «ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ НАУКОВО-НАВЧАЛЬНИЙ КОНСОРЦІУМ»
ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЛАДИЖИНСЬКИЙ КОЛЕДЖ
ВІННИЦЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО АГРАРНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

СЕРТИФІКАТ

УЧАСНИКА ІІ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«МОЛОДІЖНИЙ НАУКОВИЙ ФОРУМ»

Державна реєстрація МОНУ ДНУ УкрІНТЕІ посвідчення №116 від 21.03.2019 р.

Фостолович Валентини Анатоліївни

Президент Консорціуму
Г.М. Калетнік

Ректор ВНАУ
В.А. Мазур

Директор ЛК ВНАУ
О.В. Цуркан

Доповідь

Інноваційна модель формування конкурентоспроможного бізнесу

В.А. ФОСТОЛОВИЧ,
*кандидат сільськогосподарських наук,
доцент кафедри обліку
та оподаткування в галузях економіки,
Винницький національний аграрний університет
(м. Вінниця)*

Перспективні напрямки розвитку України пов'язані із трансформаційними процесами у організаційній структурі бізнесових одиниць та механізмом системи управління адаптованими до міжнародного співробітництва та спроможності конкурувати на міжнародному ринку.

Є декілька підходів, що визначають можливість вдало реалізувати таку ідею, проте їх використання має бути неухильним, забезпечувати постійне виконання основних принципів та застосовувати світові практики постійного поліпшення.

З метою сприйняття підприємств України на умовах міжнародного партнерства стало розуміння важливості переходу на умови сталого розвитку.

Не досягнувши ще цю практику намагання економічної та соціальної інтеграція до європейського і світового співтовариства підприємницьким структурам ринок ставить нову вимогу - запровадження сучасних практик взаємодії у тріаді: держава, бізнес і суспільство.

Створений у 2000 році Глобальний договір ООН керує та підтримує глобальну бізнес-спільноту у просуванні цілей та цінностей ООН через відповідальні корпоративні практики.

Маючи більш ніж 9500 компаній і 3000 громадських підписантів, розташованих у більш ніж 160 країнах, і більш ніж у 70 локальних мережах, це найбільша корпоративна ініціатива у сфері сталого розвитку у світі.

На сьогодні є зрозумілим, що така взаємодія забезпечує:

- дотримання фундаментальних прав людини,
- сприяє отриманню позитивних результатів діалогу між ними,
- посилює взаємну відповідальність сторін,
- створює необхідні умови для досягнення необхідного рівня добробуту населення,
- реалізує проблему стабільного розвитку країни,
- призводить до підвищення соціальних стандартів,
- передбачає захисту навколишнього природного середовища.

Такий підхід був підтверджений прийняттям Україною Цілей сталого розвитку 2030.

На державному рівні основні положення такої ініціативи було адаптовано для внутрішньонаціональних потреб, та прийнято керівництвом держави зобов'язання із впровадження екологічних, соціальних та економічних перетворень,

Оскільки кожна із галузей є стратегічно важливою для економіки України, то організувати інтегрування соціального підприємництва слід в усіх сферах.

При цьому, кожна із них матиме особливе місце й роль в забезпеченні сталого розвитку держави.

Соціальна відповідальність бізнесу повинна стати його філософією, концепцією системи управління.

Це є новий підхід, згідно із яким суб'єкти господарської діяльності різних організаційно-правових форм будуть враховувати в своїй діяльності потреби різних верств населення та зацікавлених сторін.

На перший погляд дана ідея носить добровільний характер в сфері відповідальності за вплив власних рішень й діяльності на оточуючих та на навколишнє середовище, прагнучи при цьому:

- досягнення збалансованого розвитку усіх елементів: країни, бізнесу й суспільства,
- отримання достатнього економічного результату своєї діяльності,
- розуміння крайньої потреби діяти у міцному партнерстві.

Забезпечити таку взаємодію держави, бізнесу та суспільства та отримати очікуваний ефект можливо за умови:

- Підтримання заходів орієнтованих на реалізацію Стратегії сталого розвитку України й досягнення глобальних Цілей сталого розвитку ООН;
- Об'єднання державних інституцій у співпрацю із великими та системними приватними підприємствами для досягнення спільних цілей в сфері сталого розвитку;
- Створення і узгодження конкретних пунктів плану дій з метою поліпшення системи управління корпоративною соціальною відповідальністю;
- Підвищення прозорості та відкритості бізнесу, впровадивши кращі із міжнародних практик нефінансової звітності;
- Сприяння поширенню й впровадженню практики соціальної відповідальності й врахування інтересів суспільства в плануванні й повсякденній діяльності Усіх підприємств України.

Так як Україна є аграрною державою, то реалізація цілей сталого розвитку повинна бути інтегрована у дану сферу діяльності .

Наступним підходом при створенні ефективного бізнесу є розробка технологій оснований на замкнутому циклі виробництва, де вироблена готова продукція однієї сфери, стає сировиною для іншої, створюючи при цьому додану вартість на кожному із етапів виробництва, в цілому забезпечуючи максимальний ефект (результат) бізнесу.

Сільське господарство України протягом 2010-2018 рр. мало позитивну динаміку виробництва сільськогосподарської продукції (на 34%), експорту (на 54% у вартісному вираженні частка сектора у ВВП країни збільшилася з 7,5% у 2010 р. до 11,6% у 2016 р.

У 2018 році в Україні було зібрано (на другу половину листопада 2018 року) 66,4 млн тонн, що майже на 2,5 млн тонн більше, при порівнянні із попереднім роком.

Зате кукурудзи у 2018 р. вирощено і зібрано на 6,6 млн тонн більше, ніж за весь 2017 рік, а за остаточними підсумками 2018-го приріст валового збору кукурудзи на 40,9% більше ніж у 2017 році.

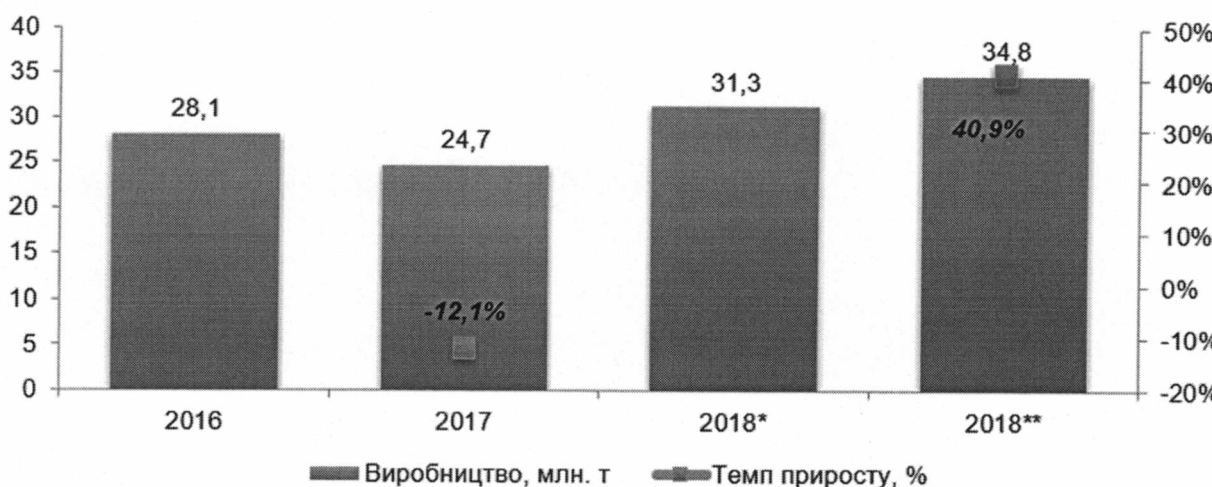

* дані за станом на 19.11.18;

** прогнозний показник виробництва на 2018 рік

Джерело: дані Державної служби статистики України

Обсяг вирощування кукурудзи в Україні в 2016 - 2018 рр., млн. тонн

* дані за станом на 19.11.18;

** прогнозний показник виробництва на 2018 рік

Джерело: дані Державної служби статистики України

За повідомленням прес-служби Міністерства аграрної політики та продовольства Українські аграрії із початку поточного маркетингового року (МР, липень 2018 - червень 2019), станом на 27 березня, експортували 36,7 мільйона тонн зернових. Зокрема:

- пшениці відправлено на експорт 13,2 мільйона тонн,
- ячменю - 3,3 мільйона тонн,
- кукурудзи - 19,5 мільйона тонн.

Важливо задатись питанням не скільки заробила Україна при реалізації таких об'ємів зернових, а скільки втратила через недоотримання сум доданої вартості на які пізніше витрачаються в декілька раз вища сума при імпорті готової продукції виробленої із нашої сировини.

Варто відмітити, що найкращим індикатором національної економіки виступає саме додана вартість.

Чим вищими є показники отриманої доданої вартості готової продукції країни, тим вищими стають темпи її економічного зростання.

Ми вважаємо не правильною позицію орієнтування розвитку АПК України через вимірювання обсягів зібраного врожаю та експортованої готової продукції, яка стане сировиною для її подальшої переробки. Тому

важливим вважаємо, реалізувати ідею організації замкнутого циклу виробництва за основними видами продукції національними виробниками.

Скажімо, для виробництва 1,6 млн т комбікорму необхідно переробити 1 млн т зерна, а це вже інвестиції в виробничі потужності та створення додаткових 1,5 тис. робочих місць, які забезпечують доходи в бюджет країни у вигляді податків. Одне таке виробництво здатне генерувати до 11 млрд грн ВВП.

Якщо продовжити цей же виробничий ланцюжок, то 1,6 млн т комбікорму необхідно для виробництва 460 тис. т м'яса. Знову ж таки, без інвестицій у виробництво і створення додаткових 15 тис. робочих місць не обійтись. Це ще 40 млрд грн ВВП за рахунок сплати податків.

Знаючи ці базові цифри виробничих ланцюжків, можна легко порахувати збитки країни від експорту переважно зерна, тобто сировинної продукції сільського господарства. А за даними державної статистики, за 8 місяців 2018 року біля 77% українського аграрного експорту становить сировина.

Щорічний врожай України – в середньому 60 млн тонн зерна, з яких 40 млн тонн іде на експорт у вигляді сировини. Іншими словами, ми втрачаємо можливість працевлаштовувати по 26,6 тис. людей на рік і недоотримуємо 4,8 трлн грн ВВП.

Для порівняння, ВВП України у 2017 році склав 3 трлн грн, а доходи бюджету всіх рівнів (державного і місцевих бюджетів) – усього 1 трлн грн. Звідси й усі витікаючі загальнонаціональні проблеми держави, зокрема трудова міграція.

Тваринництво споживає продукцію рослинництва і є продовженням ланцюга створення доданої вартості.

Тому, ефективним є створення виробництв із замкнутим циклом виробництва, де готова продукція одного напрямку, стає сировиною для іншого, реалізуючи в повній мірі потенціал ефективності виробництва.

Сформовані партії готової продукції експортовані за світовими цінами забезпечать максимальну величину приросту чистого прибутку.

Український експорт аграрної продукції протягом 2010-2108 рр. збільшився, однак це зростання забезпечила в основному первинна продукція:

пшениця (+\$1,8 *Bi*),
кукурудза (+\$1,9*Bi*)
та соєві боби (+\$0,8 *Bi*).

Доцільно нарощувати експорт продуктів харчування чи інгредієнтів, а не сировини для їх виробництва. Країни-імпортери зацікавлені у її переробці та експорті уже готових продуктів харчування.

При експорті переважно сировини, українська економіка втрачає додану вартість.

Переробка тонни пшениці у борошно створює \$50 доданої вартості.

Глибока переробка зерна у глютен, цукрові сиропи, амінокислоти та органічні кислоти створює до \$300 доданої вартості в розрахунку на тонну зерна.

Найвища додана вартість генерується на безвідходному виробництві. Це інвестиції в переробку виробничих відходів і генерація альтернативних джерел енергії.

Тому основною місією є зосередити глибоку переробку продукції рослинництва в Україні, забезпечивши замкнутий цикл виробництва та створивши максимальну величину доданої вартості на кожному із етапів.